DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA KOMUNIKACJI

WARSZAWA 20 maja 1950 | **Nr 8** | **Poz. 130—159**

T R E Ś Ć:

DZIAŁ OGÓLNY.

130

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 24 kwietnia 1950 roku w sprawie kompetencji w zakresie zatwierdzania dokumentacji technicznej.

Zarządzam:

§ 1. Kompetencje inwestorów w resorcie komunikacji w zakresie zatwierdzania dokumentacji technicznej określa następująca tabela.

Dla budów o całkowitej wartości kosztorysowej	Rodzaj dokumentacji technicznej.	Inwestor główny	Inwestor naczelny	Inwestor centralny
Ponad 2 miljardy zł. wymienionych imiennie w załączniku do planu inwestycyjnego.	założenia projektu	—	ocenia i akceptuje	ocenia i akceptuje
	projekt wstępny	—	ocenia i akceptuje	ocenia i akceptuje
	projekt techniczny	—	ocenia i akceptuje	ocenia i zatwierdza
Ponad 2 miljardy zł., nie wymienionych imiennie w załączniku do zatwierdzonego planu inwestycyjnego	założenia projektu	—	ocenia i akceptuje	ocenia i akceptuje
	projekt wstępny	—	ocenia i akceptuje	ocenia i zatwierdza
	projekt techniczny	—	ocenia i zatwierdza	—
Od 250 milionów do miliardów zł.	założenia projektu	—	ocenia i akceptuje	ocenia i zatwierdza
	projekt wstępny	—	ocenia i akceptuje	ocenia i zatwierdza
	projekt techniczny	—	ocenia i zatwierdza	—
Poniżej 250 milionów zł.	założenia projektu	—	ocenia i zatwierdza	—
	projekt wstępny	—	ocenia i zatwierdza	—
	projekt techniczny	ocenia i zatwierdza z upoważnienia inwestora naczelnego	—	—

§ 2. Założenia projektu dla wszelkich budów, których koszt przekracza 2 miliardy złotych oraz projekty wstępne budów, których koszt przekracza 2 miliardy złotych i które są wyszczególnione imiennie w załączniku do zatwierdzonego planu inwestycyjnego, winny być przedłożone do zatwierdzenia Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 3. Zarządzenie obowiązuje od dnia 24 kwietnia 1950 r. Jednocześnie tracą moc obowiązującą następujące zarządzenia Ministra Komunikacji: Nr P.1/71/3/49 z 1 sierpnia 1949 r. w sprawie Komisji Ocen Projektów Inwestycyjnych, Nr PI.31/208/49 z 26 sierpnia 1949 r., wydane w związku z powołaniem Komisji Ocen Projektów Inwestycyjnych przy P.K.P.G. oraz Nr PI.81/44/49 z 30 sierpnia 1949 r. w sprawie instrukcji P.K.P.G. Nr 9.
Nr ID.III/6/6/50.

MINISTER (—) **Inż. J. Rabanowski.**

131

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 28 kwietnia 1950 r. w sprawie utworzenia warsztatów naprawczo - wytwórczych P.P.R.K. Nr 6 -- Zakłady Naprawczo - Wytwórcze oraz zniesienia 7-go Oddziału P.P.R.K. Nr 1 -- Roboty Inżynieryjno - Budowlane.

Decyzją z 22 kwietnia 1950 r. Nr. OU-06/5/50 Minister Komunikacji zatwierdził:

1) utworzenie czterech warsztatów naprawczo - wytwórczych P.P.R.K. Nr 6 — Zakłady Naprawczo - Wytwórcze:
w Mińsku Mazowieckim,
w Poznaniu,
w Krakowie,
w Warszawie;

2) zniesienie 7-go Oddziału P.P.R.K. Nr 1 — Roboty Inżynieryjno - Budowlane w Mińsku Mazowieckim utworzonego decyzją z 24.V.48 r. (Dz. Urz. M. K. z 1949 r. Nr 15, poz. 386).
Nr. OU-06/5/50.

Dyrektor Departamentu (—) **St. Walter.**

132

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 29 kwietnia 1950 r. w sprawie wynagrodzenia pracowników zatrudnionych w pracowniczych kasach zapomogowo - oszczędnościowych.

W związku z pismem Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr Z.A.L. 1355 z 11 sierpnia 1949 r. w sprawie wynagrodzenia pracowników zatrudnionych w pracowniczych kasach zapomogowo - oszczędnościowych zarządza się, co następuje:

1. Pracownicy, opłacani według układów zbiorowych pracy, delegowani do kas zapomogowo - oszczędnościowych w celu prowadzenia księgowości i administracji, otrzymują za daną pracę, która winna odbywać się wyłącznie poza ustalonymi godzinami pracy, wynagrodzenie według następującej zasady:

1) w kasach liczących do 200 członków — 1 prac. 3.000 zł. miesięcznie,
2) w kasach liczących od 200 — 500 członków — 1 prac. 4.000 zł. miesięcznie,
3) w kasach liczących od 500 — 1000 członków — 2 prac. 1-szy 4.000 zł., 2-gi 3.000 zł. miesięcznie,
4) w kasach liczących powyżej 1000 członków na każdych następnych 500 członków winno się przydzielić 1-go pracownika z płacą miesięczną 3.000 zł., przy czym za pełne 500 członków liczy się ilość powyżej 250 członków.

2. Liczba pracowników delegowanych do kas zapomogowo - oszczędnościowych nie może być wyższa od określonej w ust. 1.

3. Wynagrodzenie przewidziane w ust. 1, pkt. 1), 2), 3) i 4) należy pokrywać z kredytów przewidzianych na wypłatę wynagrodzenia poza ustalonymi godzinami pracy.
Nr KP.V/432/43/50.

Z up. Dyr. Departamentu (—) **Mgr F. Kułaczkowski.**

DZIAŁ KOLEJOWY.

133

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 10 stycznia 1950 r. w sprawie premii pracowników głównych warsztatów elektrotrakcyjnych kolei państwowych.

Na podstawie § 10 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z 2.11.1945 r. o uposażeniu pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P. z 1945 r. Nr 55, poz. 309 oraz z 1946 r. Nr 51, poz. 288, z 1946 r. Nr 52, poz. 295 i z 1949 r. Nr 14, poz. 89 zarządzam co następuje:

§ 1. Pracownikom głównych warsztatów elektrotrakcyjnych, wyszczególnionym w § 2, przyznaje się premię za:

a) wykonanie planu napraw,

b) skrócenie czasu postoju taboru w naprawie,

c) zmniejszenia ilości pracogodzin przy naprawie taboru kolejowego i innych robotach warsztatowych oraz

d) zmniejszenia kosztów napraw taboru i innych robót warsztatowych.

§ 2. W premiach określonych niniejszym zarządzeniem uczestniczą: naczelnicy głównych warsztatów elektrotrakcyjnych, ich zastępcy, kierownicy działów, pracownicy techniczni w działach warsztatowych, kierownicy robót, dyspozytorzy pracy, terminów i materiałów, kalkulatorzy, odbiorcy robót, rewidenci terminów, kierownicy i pracownicy techniczni warsztatowych biur technicznych usprawnienia i rozdzielczych oraz kierownicy biur personalnych i rachunkowych.

§ 3. 1. Premiowaniu podlegają wyniki techniczne i gospodarcze osiągnięte w stosunku do następujących zadanych norm:

a) miesięcznych planów napraw taboru i innych robót warsztatowych,

b) postojów taboru w naprawie,

c) ilości pracogodzin na jedną naprawę i dla innych planowanych robót,

d) kosztów napraw jednostki taboru i innych planowanych robót warsztatowych.

2. Podlegające premiowaniu rodzaje napraw taboru i inne roboty warsztatowe określa dla poszczególnych warsztatów Dyrekcja Generalna Kolei Państwowych.

§ 4. 1. Premie poszczególnych pracowników wymienionych w § 2 oblicza się na podstawie wzoru:

$$P = S\ \frac{A_n \cdot a_n + B_n \cdot b_n + C_n \cdot c_n + D_n \cdot d_n + E_n \cdot e_n + \dots}{a_n + b_n + c_n + d_n + e_n + \dots}$$

którego symbole mają następujące znaczenie:

P = premia pracownika,

S = premiowa stawka pieniężna zależna od czynności służbowych pracownika,

An, Bn, Cn, Dn, En = współczynniki premiowe, określone w ust. 2,

an, bn, cn, dn, en = współczynniki, regulujące wielkość wpływu czynności służbowych pracownika na poszczególne współczynniki premiowe.

2. Współczynniki premiowe określają sprawność organizacyjną i wyniki gospodarcze warsztatów przy wykonywaniu planu napraw taboru kolejowego oraz przy wykonywaniu wyznaczonych planem innych robót warsztatowych.

a) Znaczenie współczynników premiowych dotyczących programowych napraw taboru kolejowego jest następujące:

An współczynniki wykonania planu napraw taboru,

Bn współczynniki postoju taboru w naprawie,

Cn współczynniki ilości pracogodzin na jedną naprawę,

Dn współczynniki kosztów jednej naprawy,

przy czym symbole „n" czterech powyższych współczynników określają, których napraw poszczególnych rodzajów taboru kolejowego, dotyczą te współczynniki.

b) Współczynniki premiowe En, Gn, Hn dotyczą innych robót warsztatowych i posiadają następujące znaczenie:

En współczynniki wykonania planu innych robót warsztatowych,

Gn współczynniki ilości pracogodzin dla innych robót warsztatowych,

Hn współczynniki kosztów innych robót warsztatowych;

symbole trzech powyższych współczynników premiowych określają jakich rodzajów robót warsztatowych dotyczą te współczynniki.

3) Wartość współczynników premiowych dotyczących wykonania planu (An, En) oblicza się według wzoru:

$$1 + \frac{W - N}{N} = z$$

a wartość współczynników premiowych dotyczących postoju (Bn), ilości pracogodzin (Cn, Gn) oraz kosztów (Dn, Hn) według wzoru:

$$1 + \frac{N - W}{N} \cdot z$$

których symbole mają następujące znaczenie:

N — wyznaczona norma,

W — wynik osiągnięty w miesiącu obrachunkowym,

z — współczynnik zachęcający.

§ 5. 1. Do obliczania premii poszczególnych pracowników warsztatów należy stosować współczynniki premiowe (An, Bn, Cn . . . . . .) określające te czynniki gospodarcze, na które wyraźnie wpływ ma dany pracownik. Dyrekcja Generalna Kolei Państwowych wyznacza współczynniki premiowe, które stosować należy dla obliczenia premii poszczególnych pracowników, w zależności od ich czynności służbowych.

2. Miesięczne normy (N) potrzebne do obliczenia współczynników premiowych, a więc miesięczne plany napraw taboru kolejowego i innych robót warsztatowych, normy postojów taboru w naprawach oraz ilości pracogodzin i sumy kosztów na poszczególne naprawy i inne roboty warsztatowe, wyznacza dla poszczególnych warsztatów Dyrekcja Generalna K. P.

3. Wartość współczynników zachęcających (z), służących do obliczenia współczynników premiowych, wyznacza dla poszczególnych warsztatów Dyrekcja Generalna Kolei Państwowych w granicach od 0,5 do 5.

4. Wartość współczynników regulujących (an, bn, cn, dn . . . .) wyrażających wielkość wpływu czynności służbowych pracownika na poszczególne współczynniki premiowe An, Bn, Cn, Dn . . . . . . wyznacza się w granicach od 1 do 4 przy czym suma wszystkich współczynników regulujących, zastosowanych przy obliczeniu premii pracownika nie może być większa jak podwójna ilość zastosowanych współczynników. Wartość współczynników regulujących dla poszczególnych pracowników administracji warsztatów wyznacza Dyrekcja Generalna Kolei Państwowych.

5. Stawkę premiową „S" dla poszczególnych pracowników warsztatów biorących udział w premii, wyznacza Ministerstwo Komunikacji, zależnie od spełnianych czynności służbowych pracownika.

§ 6. Każdy przypadek nienależycie wykonanej naprawy taboru przez Główne Warsztaty Elektrotrakcyjne, ujawniony w okresie gwarancyjnym, wyznaczonym przez Dyrekcję Generalną Kolei Państwowych, powoduje zmniejszenie wartości współczynnika premiowego, określającego wykonanie planu danej kategorii napraw, dla pracowników, z których winy nastąpiło nienależyte wykonanie naprawy. Procent zmniejszenia wartości współczynnika premiowego określa Dyrekcja Generalna Kolei Państwowych.

§ 7. Wartość współczynnika (§ 5 ust. 1—4) stawki premiowej (§ 5 ust. 5) oraz wysokość procentów zmniejszenia współczynników premiowych (§ 6) powinny być podawane do wiadomości pracowników przed rozpoczęciem miesiąca obrachunkowego.

§ 8. 1. Odbiorcy robót otrzymują premię w wysokości 60% uposażenia zasadniczego.

2. Każdy przypadek nienależycie wykonanej naprawy przez Warsztaty, ujawniony w okresie gwarancyjnym, powoduje zmniejszenie premii odbiorcy robót, który przyjął wykonaną naprawę o 10 — 20% premii, należnej za miesiąc obrachunkowy.

§ 9. Za czas urlopu wypoczynkowego, delegacji służbowej do dni 14 oraz za czas choroby spowodowanej nieszczęśliwym wypadkiem na służbie do dwóch miesięcy, jeżeli za ten okres przysługuje pracownikowi prawo do wynagrodzenia, wypłaca się premię biorąc za podstawę przeciętną premię pracownika za ostatnie trzy miesiące.

§ 10. 1. W razie stwierdzenia w dochodzeniu służbowym niedbałego wykonania obowiązków służbowych przez poszczególnych pracowników warsztatów, może być zarobiona przez nich premia na dany miesiąc, zmniejszona do 50%. Premię naczelników warsztatów i ich zastępców może zmniejszyć dyrektor kolei, pozostałych zaś pracowników naczelnik warsztatów.

2. W razie stwierdzenia nadużyć popełnionych w celu bezprawnego uzyskania premii lub jej zwiększenia, winny pracownik traci prawo do premii niezależnie od odpowiedzialności służbowej.

3. Decyzje w sprawie skreślenia lub zmniejszenia premii wydaje się pracownikom na piśmie z uzasadnieniem.

§ 11. Premia przypadająca pracownikom za miesiąc obrachunkowy nie może przekraczać 60% uposażenia zasadniczego.

§ 12. Premię określoną niniejszym zarządzeniem wypłaca się do dnia 20 następnego miesiąca po miesiącu obrachunkowym.

§ 13. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 stycznia 1950 r.

Nr KPV/24-1/50.

MINISTER (—) **Inż. J. Rabanowski.**

134

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 25 kwietnia 1950 r. w sprawie ustalenia etatowych stanowisk pracowników służby kolei linowych przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe".

Na podstawie § 10 ust. (12) Rozporządzenia Rady Ministrów z 2 listopada 1945 r. o służbie w przedsiębiorstwie PKP (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 299) oraz § 6 rozporządzenia Rady Ministrów z 2 listopada 1945 r. o uposażeniu pracowników przedsiębiorstwa PKP (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 309) z późniejszymi zmianami zarządzam co następuje:

§ 1. Ustala się dla służby kolei linowych przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" schemat etatowych stanowisk i przywiązane do nich grupy uposażenia, wskazane w tabeli stanowiącej załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Pracownicy wykonywujący czynności służbowe w służbie kolei linowych przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" nie wymienione w tabeli stanowisk służby kolei linowych przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe", mogą być mianowani w zależności od rodzaju wykonywanych czynności na stanowiska określone w schemacie etatowych stanowisk pracowników przedsiębiorstwa PKP jako stanowiska wspólne wszystkich służb.

§ 3. Hierarchiczny stosunek stanowisk oraz dokonywanie mianowań pracowników na ustalone stanowiska regulują przepisy zarządzenia Ministra Komunikacji z 31 maja 1946 r. o ustaleniu w przedsiębiorstwie PKP stanowisk etatowych, ich hierarchii i zaliczenia do grup uposażenia (Dz. Urz. M. K. Nr 6, poz. 83).

§ 4. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 kwietnia 1950 r.

Nr KP.I/501-4/50.

MINISTER (—) **Inż. J. Rabanowski.**

Załącznik do zarządzenia Ministra Komunikacji z 25 kwietnia 1950 r. (poz. 134).

Schemat etatowych stanowisk w służbie kolei linowych przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe".

Nr. porz.	Stanowisko służbowe ustalone na podstawie § 10 ust. (12) rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 2.XI.1945 r. o służbie w przedsiębiorstwie PKP (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 299).	Grupa uposażenia przywiązana do stanowiska	Szczególne warunki mianowania na dane stanowisko
1	2	3	4
1	naczelnik zarządu	3 — 4	zajmowanie stanowiska określonego w przepisach organizacyjnych.
2	zastępca naczelnika zarządu	4 — 5	„ „ „
3	kierownik kolei linowych	7 — 8	zajmowanie stanowiska kierownika kolei określonego w przepisach organizacyjnych.
4	mechanik kolei linowych	7 — 8	1) na stanowisko mechaników kolei linowych mogą być mianowani pracownicy przeprowadzający samodzielnie konserwację i naprawę urządzeń mechanicznych i napędowych kolei,

Nr. porz.	Stanowisko służbowe ustalone na podstawie § 10 ust. (12) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2.XI.1945 r., o służbie w przedsiębiorstwie P.K.P. (Dz.U.R.P.Nr. 52 poz. 299)	Grupa uposażenia przywiązana do stanowiska	Szczególne warunki mianowania na dane stanowisko.
1	2	3	4
			2) 1 stanowisko na każdej kolei.
5	maszynista kolei linowych	8 — 9	1) na stanowisko maszynistów kolei linowych mogą być mianowani pracownicy obsługujący samodzielnie maszyny i mechanizmy poruszające wagony, 2) liczba stanowisk zależy od normowania stanowisk.
6	rzemieślnik specjalista	8 — 9	1) jako rzemieślników specjalistów uważa się rzemieślników wyróżniających się szczególnymi kwalifikacjami zawodowymi, 2) liczba rzemieślników specjalistów zależy od normowania stanowisk.
7	elektromonter I kl.	8 — 9	stanowisko awansowe dla elektromonterów II kl.
8	starszy rzemieślnik	9 — 10	stanowisko awansowe dla rzemieślników.
9	elektromonter II kl.	9 — 10	liczba stanowisk zależy od zapotrzebowania pracowników, obliczonego na podstawie norm pracy.
10	magazynier I kl.	9 — 10	stanowisko awansowe dla magazynierów II kl.
11	kierowca samochodu	9 — 10	liczba stanowisk zależy od liczby samochodów
12	rzemieślnik	10 — 11	1) na stanowisko rzemieślników mogą być mianowani pracownicy, którzy wykonują w ciągu całego roku bez przerwy roboty, wchodzące w zakres danego rzemiosła, 2) liczba rzemieślników zależy od normowania stanowisk.
13	magazynier II kl.	10 — 11	liczba magazynierów II kl. zależy od ilości magazynów i normowania stanowisk.
14	pomocnik kierowcy samochodu	10 — 11	liczba stanowisk zależy od ilości samochodów i normowania.
15	kasjer biletowo - bagażowy	10 — 11	liczba stanowisk zależy od normowania stanowisk i ilości czynnych kas.
16	konduktor	10 — 11	1) na stanowisko konduktorów mogą być mianowani pracownicy stale pełniący czynności konduktorów w wagonach kolei linowych napowietrznych i terenowych, 2) liczba stanowisk zależy od napięcia ruchu i normowania stanowisk.
17	torowy	10 — 11	jedno stanowisko na każdej kolei terenowej.

Nr porz.	Stanowisko służbowe ustalone na podstawie § 10 ust. (12) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2.XI.1945 r. o służbie w przedsiębiorstwie P.K.P. (Dz. U.R.P. Nr 52 poz 299)	Grupa uposażenia przywiązana do stanowiska	Szczególne warunki mianowania na dane stanowisko
1	2	3	4
18	pomocnik rzemieślnika	11 — 12	1) na stanowisko pomocników rzemieślników mogą być mianowani przyuczeni pracownicy, którzy wykonują w ciągu roku bez przerwy pomocnicze roboty, wchodzące w zakres danego rzemiosła, 2) liczba stanowisk zależy od normowania stanowisk.
19	bileter	11 — 12	liczba stanowisk bileterów zależy od liczby wyznaczonych punktów przejścia dla publiczności na stacjach i od normowania stanowisk.
20	robotnik kwalifikowany	11 — 12	1) na stanowiska robotników kwalifikowanych mogą być mianowani pracownicy, którzy wykonują w ciągu całego roku czynności robotników stacyjnych, czyścicieli wagonów itp. 2) liczba stanowisk zależy od normowania.

DZIAŁ DRÓG WODNYCH.

135

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 29 marca 1950 r. w sprawie zatwierdzenia „Instrukcji o postępowaniu celnym w żegludze śródlądowej".

§ 1. Zatwierdzam „Instrukcję o postępowaniu celnym w żegludze śródlądowej", która ukaże się w osobnym wydaniu.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Nr DWŻ-I-66/2/49.

MINISTER (—) **Inż. J. Rabanowski.**

TYTUŁY AKTÓW PRAWODAWCZYCH

ogłoszonych w Dzienniku Ustaw R. P. i w Monitorze Polskim, dotyczących lub interesujących dział komunikacji.

136

Konwencja między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Czechosłowacką o uprzywilejowanym tranzycie kolejowym z Czechosłowacji do Czechosłowacji przez Głuchołazy, podpisana w Warszawie dnia 12 listopada 1948 r.

(Dz. U. R. P. Nr 15, poz. 134)

137

Ustawa Skarbowa z dnia 7 marca 1950 r. na rok 1950.
(Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 138)

138

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. zmieniające rozporządzenie Rady Ministrów o określeniu niektórych cen sprzedażnych lub czynszów przy przekazywaniu mienia nierolniczego na obszarze Ziem Odzyskanych i b. Wolnego Miasta Gdańska.

(Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 144)

139

Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 7 kwietnia 1950 r. w sprawie sprzedaży ruchomości zajętych w trybie egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych.

(Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 151)

140

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 17 kwietnia 1950 r. w sprawie określenia zawodów i specjalności, do których stosuje się przepisy o zapobieżeniu płynności kadr pracowników.

(Dz. U. R. P. Nr 18, poz. 153)

141

Ustawa z dnia 19 kwietnia 1950 r. o zmianie organizacji naczelnych władz państwowych w zakresie gospodarki komunalnej i administracji publicznej.

(Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 156)

142

Ustawa z dnia 26 kwietnia 1950 r. o ustanowieniu dnia 1 maja świętem państwowym.

(Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 157)

143

Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 20 kwietnia 1950 r. zmieniające rozporządzenie Ministra Skarbu w sprawie wykonania ustawy o podatku od wynagrodzeń.

(Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 162)

144

Rozporządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 20 kwietnia 1950 r. w sprawie rozpoczęcia działalności przez Okręgowe Komisje Arbitrażowe w Warszawie, Katowicach i Łodzi.

(Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 163)

145

Zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 4 kwietnia 1950 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o planowym zatrudnianiu absolwentów średnich szkół zawodowych oraz szkół wyższych.

(Monitor Polski Nr A—39, poz. 458)

146

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 3 kwietnia 1950 r. w sprawie zmian w organizacji Dyrekcji Generalnej Kolei Państwowych.

(Monitor Polski Nr A—40, poz. 461)

147

Uchwała Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. o dodatku do uposażenia pracowników państwowych pełniących służbę w meteorologicznych obserwatoriach i stacjach wysokogórskich.

(Monitor Polski Nr A—41, poz. 473)

148

Uchwała Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie tymczasowej organizacji Ministerstwa Finansów.

(Monitor Polski Nr A—42, poz. 477)

149

Zarządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 14 kwietnia 1950 r. w sprawie zasad i norm ogłoszeń prasowych.

(Monitor Polski Nr A—42, poz. 480)

150

Okólnik Nr 14 Prezesa Rady Ministrów z dnia 4 kwietnia 1950 r. w sprawie ogłoszeń i reklam urzędów i instytucji państwowych oraz przedsiębiorstw gospodarki uspołecznionej.

(Monitor Polski Nr 42, poz. 481)

151

Uchwała Prezydium Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 17 lutego 1950 r. w sprawie tymczasowego ustalenia i podziału funduszu współzawodnictwa pracy na rok 1950.

(Monitor Polski Nr A—42, poz. 484)

152

Uchwała Prezydium Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 22 marca 1950 r. w sprawie wypłaty przez niektóre zakłady pracy zasiłków pieniężnych, przysługujących z tytułu ubezpieczenia na wypadek choroby i macierzyństwa.

(Monitor Polski Nr A—42, poz. 485)

153

Zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 25 marca 1950 r. w sprawie przesunięcia terminu nadesłania pierwszego sprawozdania z wykonania Planu Inwestycyjnego na rok 1950 oraz w sprawie przesunięcia terminu wydania zarządzeń wykonawczych przez inwestorów centralnych.

(Monitor Polski Nr A—42, poz. 486)

154

Zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 7 kwietnia 1950 r. w sprawie sprawozdawczości statystycznej w zakresie zatrudnienia i płac zakładów pracy gospodarki uspołecznionej.

(Monitor Polski Nr A—42, poz. 489)

155

Uchwała Prezydium Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 17 lutego 1950 r. w sprawie zmiany uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 14 października 1949 r. w przedmiocie stosowania oszczędności drewna w poszczególnych dziedzinach gospodarki narodowej.

(Monitor Polski Nr A—43, poz. 497)

156

Zarządzenie Prezesa Centralnego Urzędu Szkolenia Zawodowego z dnia 15 kwietnia 1950 r. w sprawie ustalenia wykazu średnich szkół zawodowych, których absolwenci podlegają przepisom ustawy o planowym zatrudnianiu absolwentów średnich szkół zawodowych oraz szkół wyższych.

(Monitor Polski Nr A—43, poz. 498)

157

Zarządzenie Ministra Finansów z dnia 18 kwietnia 1950 r. w sprawie rodzaju walorów przyjmowanych jako wadia oraz jako zabezpieczenie wykonania umów, udzielonych zaliczek i powierzonych przedmiotów przy dostawach, robotach i usługach na rzecz Skarbu Państwa, samorządu i niekórych kategorii osób prawnych oraz w sprawie określenia wartości, w jakiej te walory mogą być przyjmowane.

(Monitor Polski Nr A—44, poz. 504)

158

Zarządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1950 r. w sprawie ustalenia opłat za niektóre świadczenia przedsiębiorstwa państwowego „Polska Agencja Prasowa P.A.P.".

(Monitor Polski Nr A—45, poz. 514)

159

Uchwała Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie tymczasowego statutu organizacyjnego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

(Monitor Polski Nr A—46, poz. 519)

Wydawnictwo Ministerstwa Komunikacji w Warszawie, ul. Chałubińskiego nr 4 Telef. wewn.: Redakcji 316. Administracji 337.

Warunki prenumeraty: kwartalnie 300 zł, półrocznie 500 zł, rocznie 800 zł. Pojedyncze egzempl. w cenie a 45 zł. do nabycia w Administracji Wydawnictw i Składnicach taryfowych DOKP.

Druk Zakł. Graf. PKP w Warszawie. Nakład 10.500 — Zamówienie Nr 290, przyjęto 10.V.50, wykonano 19.V.50. B-110198